

Kazatel: Josef Hurta

Písňe: 120,1-3v., 283, 608, 778

Čtení: Ž 10

**Text: 2 Sam 15, 1 – 6** *Později si Abšalóm opatřil vůz, koně a padesát mužů, kteří před ním běhali. Abšalóm za časného jitra stával při cestě u brány. Každého muže, který měl spor a přicházel ke králi k soudu, si Abšalóm zavolal a vyptával se: "Z kterého jsi města?" Když odpověděl: „Tvůj služebník je z toho a toho izraelského kmene“, Abšalóm mu řekl: "Pohled, tvá záležitost je dobrá a správná, ale od krále nemůžeš čekat vyslyšení." A Abšalóm dodával: "Kdybych já byl ustanoven v zemi soudcem, zjednal bych spravedlnost každému, kdo by ke mně se svým sporem a právní záležitostí přišel." Když se pak někdo přiblížil, aby se mu poklonil, vztáhl ruku, uchopil ho a políbil. Tímto způsobem se Abšalóm choval k celému Izraeli, který přicházel ke králi k soudu. Tak Abšalóm lstivě získával srdce izraelských mužů.*

Představte si obrovský billboard s nápisem: „Kdybych já byl ustanoven v zemi soudcem, zjednal bych spravedlnost každému.“ A u toho by byla velká fotografie Abšalóma. Zda bychom ho také nevolili? To je přece krásné heslo: „Spravedlnost pro všechny!“ Abšalóm neříká nic špatného. Byl by blázen, kdo by s ním nesouhlasil. K takovému heslu se nedá jinak, než přitakat. Na základě takového hesla si každý musí říci – Abšalóm, to by byl dobrý král a soudce – vždyť nám mluví z duše. A to si také mnozí v Izraeli říkali. Jak už to však bývá, každá tvář má dvě strany. (Nebo každá strana dvojí tvář?) Tedy líc a pak tu odvrácenou. Lícová strana bývá krásná. Spravedlnost pro všechny. Jaká je však ta odvrácená? Podívejme se, jak tomu bylo za Abšalóma.

Abšalóm byl jeden z mnoha Davidových synů, kteří ovšem měli každý jinou matku. Poměry v Davidově rodině byly velmi neutěšené. Královské děti byly zhýralé, hamižné, panovačné a mocichtivé. Když Abšalómův bratr Amnón znásilnil svoji vlastní sestru, zosnoval Abšalóm jeho vraždu. Pak ze strachu utekl pod ochranu gešúrského krále, což byl jeho děda. Ale král David nakonec nad tím vším jen mávl rukou a nijak to neřešil. A problémy se dále vršily. Když pak Abšalóm chystal politický puč proti svému vlastnímu otci, aby jej svrhl z trůnu, můžeme jen s lítostí říci, že si to král David do značné míry zavinil sám. Byl už u moci dlouho a problémy své země nezvládal. Jeho vláda se změnila na pouhé politikaření a dvorní intriky. Z kněží Ebjátara a Sádoka David učinil své vyvědače a lobby. Sádoka sice označuje jako „vidoucího“, což je titul proroka, ale prorok má být na světské moci nezávislý, zatímco Sádok se stal pouhým loajálním posluhovačem krále. Z královského poradce Chúšaje David udělal nastrčeného agenta a provokatéra, který měl zákulisními intrikami oklamat politického protivníka. David se však už bál skoro každého, protože si nebyl jistý, kdo bude s ním a kdo proti němu, případně z které skříně na něho vypadne jaký kostlivec. A tak si pojišťuje hlasy tučnými úplatky, když např. sluhovi Síbovi přiřkne majetek Mefíbošeta. To byl vnuk po Saulovi, pozůstalý příslušník minulého režimu, kterého David velkoryse ponechal naživu, a teď se ho bojí, protože by se mohl spojit s Abšalómem. Atmosféra kolem Davida houstne a dojde i na házení kamení, to když Šimej, jiný potomek ze Saulova domu křičí na Davida a zlořečí mu: „Táhni, táhni, vrahu, ničemníku, to máš za to, že jsi vrah!“ a jak čteme: „házel kamením po Davidovi a po všech služebnících krále Davida, ačkoli po jeho pravici i levici byl veškerý lid a všichni bohatíři.“ Davidova hvězda rapidně pohasíná. David způsobem svého vládnutí ztrácí důvěru a přízeň lidu, a z toho těží Abšalóm, který vede svou promyšlenou volební kampaň. Čteme, že si Abšalóm opatřil vůz, s nímž objížděl zemi, koně a padesát mužů, kteří před ním běhali. Jistě i s nějakými transparenty a vlaječkami.

A také čteme, že Abšalóm za časného jitra stával při cestě u brány. Každého muže, který měl spor a přicházel ke králi k soudu, si Abšalóm zavolal a vyptával se: „Z kterého jsi města?“ Když odpověděl: „Tvůj služebník je z toho a toho izraelského kmene“, Abšalóm mu řekl: „Pohled, tvá záležitost je dobrá a správná, ale od krále nemůžeš čekat vyslyšení.“ Abšalóm měl asi pravdu. Jestliže si David neuměl zjednat pořádek ve vlastní rodině, jak asi vypadalo soudnictví v celé zemi? Jak pracovala justice, jak se dařilo potírat kriminalitu, jestliže i na královském dvoře vládla korupce a intriky? Abšalóm dobře věděl, co lidi trápí. A nikdy neopomněl dodat: "Kdybych já byl ustanoven v zemi soudcem, zjednal bych spravedlnost každému, kdo by ke mně se svým sporem a právní

záležitostí přišel." A ještě něco Abšalóm dělal. Takovou drobnost. „Když se pak někdo přiblížil, aby se mu poklonil, vztáhl ruku, uchopil ho a políbil.“ A na taková gesta lidi prostě dají. „Tímto způsobem se Abšalóm choval k celému Izraeli, který přicházel ke králi k soudu. Tak Abšalóm lstivě získával srdce izraelských mužů.“ Biblický pisatel velice přesně popisuje Abšalómovu „předvolební“ kampaň. Ale Bible není naivní kniha. Neopomene to okomentovat slůvkem: „lstivě“. Lstivě získával srdce izraelských mužů. Můžeme snad Abšalómovi věřit, že jeho agitace je křišťálově čistá a bezelstná? Copak nevíme o jeho pomstychtivé povaze a chladnokrevnosti? Vražda Amnóna přece nebyla jen pomstou, ale i promyšleným odstraněním potenciálního politického konkurenta. Ale na tuto kauzu lidé už asi zapomněli. Anebo jim tento způsob řešení do jisté míry imponoval. Viděli, že Abšalóm nechodí daleko pro rázné a radikální řešení. A to se jim zdálo jako dobrý recept na vleklé problémy v zemi, oproti příliš dobráckému a tolerantnímu přístupu Davidovu. A tak, na čem Abšalóm založil svou přízeň u lidí? Na tom, že jim říkal to, co chtějí slyšet. A to úplně stačí, aby člověk získal vliv, moc a vládu. Abšalómovy lichotivé řeči byly samozřejmě ryze účelové. On už věděl, že jeho dalším krokem bude opět vražda. Bude potřeba odstranit svého otce. A tajně už organizoval v Chebrónu armádu. Davidovi samozřejmě řekl něco jiného: že jde do Chebrónu sloužit Hospodinu.

Bratři a sestry, každý, kdo jste se mnou sledovali vyprávění o Davidovi a Abšalómovi až sem, tušíte, že ten příběh nemůže mít dobré skončení. Štvavá kampaň, vzduchem létající kameny, zlořečení, úskoky, intriky, lsti, provokace, politický handl a plané sliby, z toho nemůže vzejít nic dobrého. Pak stačí, aby se Abšalóm do něčeho zapletl, třeba svými dlouhými vlasy do větví stromu, jak se píše v bibli a v bojově vypjaté atmosféře to znamenalo jeho konec. Abšalóm je zabit, ale David se nestává vítězem. Poraženými jsou všichni. David přichází o syna, mnozí o život, a národ o ideály či jen o obyčejnou spokojenost. Zabitím Abšaloma David nezískal pokoj ani pro své srdce ani pro svou zemi. V mocenských bojích zcela zahynul otcův pokoj, jak zní český výklad jména Abšalóm. Co bude dál? Co bude po Davidovi? Kdo bude vládnout? To záleží jak na nás tak i na Bohu. A Bůh má vždy své řešení. Ale to už předbíhám až k vánočnímu betlémskému evangeliu, které vyslovil už prorok Izaiáš: „Nebot' se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“

**Modlitba:** *Pane Ježíši Kriste, ty jsi Pán Pánů. Prosíme, buď i našim Pánem a vládcem. Nebot' ty jediný jsi spravedlivý a milosrdný zároven. Amen.*

**Přímlovná modlitba:** *Pane, nikdo ti není tak vzdálen, aby ses nad ním neslitoval. V tom je naše naděje. Prosíme tě za naši zemi za náš národ, smiluj se nad těmi, kdo jsou lhostejní ke tvé pravdě. Dej, ať právě my, tvá církev jsme opravdovou solí, která brání zkažení. Modlíme se za ty, kteří mají v rukou moc. Tvoje moc, Pane, je větší. Prosazuj své plány v tomto světě, který stojí ve vzpouře proti svému Stvořiteli. Modlíme se za lid této země. I my máme v rukou moc, ačkoliv se nám zdá nepatrná. Prosíme, dej, ať svoji moc užíváme v souladu s tvými záměry. Prosíme za utištěné, za slabé, za vdovy a sirotky, za lidi, kteří si se svým životem nevědí rady, za ty, kteří s darem života neumějí zacházet. Prosíme za ty, kteří se sotva užívají, prosíme za ty, kteří žijí na dluh, prosíme za ty, kteří se nenaučili hospodařit, prosíme za ty, kteří měli pro svůj život horší startovní podmínky. Pane, jsou před námi volby. Rádi bychom tě zbožně prosili, vyslyš nás a dej nám dobrou vládu podle tvé vůle. Jenom jestli nemáme spíše vyslechnout my tvoji prosbu, abychom šli, a tu vládu, která by byla podle tvé vůle zvolili. Pane, dej nám rozum, abychom si uměli vyvolit, komu budeme sloužit. Dej, ať se zde na zemi děje táž vůle, jako u tebe v nebi. Amen.*